

valters Lønning gaa op til det højeste Beløb, som er anført i Loven om Amtsforvalternes Lønning, nemlig 4,800 Kr.; nu er det 2,800 Kr., altsaa med et Tilleg af 2,000 Kr., og man har taget i Kontorholdsvederlag for samme Embede paa 100 Kr. nær det Samme, som blev fastsat ifjor for begge Embeders Vedkommende, eller 4,800 Kr. Man har gjort et Udfslag, fordi man — hvad der vistnok er rigtigt — maatte forudsætte, at Forretningerne, samlede paa eet Kontor, ikke ville give samme Udgift som fordelte paa to Kontorer. Man vil ved den foreslaaede Ordning efter de Overbetjefter, Forslagsstillerne have havt Leilighed til at gjøre, og de Oplysninger paa forskjellige Punkter, man har faaet angaaende denne Sag ved tidligere Behandling i Udvalg, antage at kunne opnaa en Besparelse for Statskassen i Forhold til Ministerens Forslag af 4—5000 Kr. og i Forhold til, hvad der nu finder Sted, af 6—7000 Kr. om Aaret. Der anvendes nu for Aiden 30—35,000 Kr. om Aaret til Amtsforvaltertjenestens Bespørgelse i Frederiksborg Amt, og selv om man saaledes sparer 6—7000 Kr. ved den Operation, vi foreslaa, saa vil der dog blive en meget betydelig Sum tilbage til Bestribelse af disse Forretninger. Jeg skal endnu tilføje, at Forslagsstillerne foreslaa, at den Statsejendom som har været tillagt Amtsforvalteren i Esrom, bliver bortsolgt. Der er gjort en enkelt Indvending mod dette under de tidligere Forhandlinger, nemlig at en Del af denne Bygning skulde have en vis historisk Interesse, saa at man nødig vilde have den over i private Hænder. For saa vidt dette Hensyn har nogen egentlig Betydning for en fuld Gjennemførelse af dette Ændringsforslag, kan man jo lægge en Servitut paa Kjøberen med Hensyn til denne enkelte Del af Bygningen, som der er Tale om. Det kunde formentlig ikke forhindre en Foranstaltning, som i og for sig vilde være rigtig. Det turde muligvis i ethvert Fald være rigtigt at sælge denne Eiendom i Stedet for, som det staar anført i Motiverne, at overlade Finansministeren at sælge en vis Del deraf og lade den øvrige Del blive hos Amtsforvalteren. Det er et noget blandet Forhold, og jeg tror, at, om det end kan blive paalagt Amtsforvalteren at vedligeholde Eiendommen, saa hører det dog til den Slags Forhold, som ikke altid paafes overholdte, saa at man kan risikere at komme til at overtage Eiendommen i en mere forfalden Tilstand, end ønskeligt er. Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale vort Ændringsforslag, hvorefter Amtstuen vil være at nedlægge den 1ste April 1877 og Forretningerne lagte ind under Frederiksborg Amtstue paa de i Ændringsforslaget iøvrigt angivne Betingelser.

Finansministeren (Gjstrup): Der er ikke, saavidt jeg har kunnet opfatte, fremsøgt

noget Nyt fra den ærede Ordfører for Forslagsstillerne til Forsvar for den Anskuelse, som jo nu for tredje Gang er fremkommen, at Kronborg Amtstue skal nedlægges. Jeg tror altsaa, at jeg ogsaa for mit Vedkommende kan i alt Væsentligt henholde mig til, hvad jeg tidligere har anført. Jeg tror i Virkeligheden, at der om denne Sag er sagt Alt, baade for og imod, som overhovedet kan komme frem. Det vil være i ærede Medlemmers Erindring, at Modstanden fra min Side mod Kronborg Amtstues Nedlæggelse hidrører fra tre forskellige Hensyn. Det ene er Hensynet til Beboernes Læve. Jeg kan være enig med, hvad Udvalgets ærede Flertal i forrige Samling udtalte, at Beboernes Læve ikke i og for sig kan være det Afgjørende — det blev udtalt af Flertallet i Udvalget i den Betænkning, som blev afgivet i forrige Samling — men et vist Hensyn tror jeg dog nok, at man stylder Beboerne, hvor der er Spørgsmaal om at skaffe dem Afgang til ikke alene at faae betalt paa en nogenlunde bekvem Maade de Skatter, som de skyldte Staten, men ogsaa at faae afgjort andet Mellemværende med Statskassen, Mellemværende ikke blot i Anledning af tidligere, men ogsaa af endnu bestaaende Godsforhold osv. Det er altsaa det ene Hensyn, som bringer mig til at fastholde Bibeholdelsen af Kronborg Amtstue, nemlig Hensynet til Beboernes Læve. Der fremkom ganske vist fra den ærede Ordfører for Forslagsstillerne den Ytring, som noget overraskede mig, at vel havde vedkommende Amtsraad udtalt sig for Bibeholdelsen af Kronborg Amtstue af Hensyn til Beboernes Interesse, men at en Udtalelse af Amtsraadet altid i Regelen vilde være for at beholde saa mange Embedsmænd som muligt. Ja, naar man tillader sig paa den Maade at forstaa Udtalelser, som ske af kommunale Autoriteter om, hvad der er i Beboernes Interesse, saa kan det i Grunden ikke nytte ret meget at diskutere dette Emne, thi saa reducerer det Hele sig til en ren subjektiv Opfattelse af, hvad der er Beboernes Interesse. Jeg tror, at om der ellers er Noget, som kan tillægges en begrundet Mening om, hvad der er i Beboernes Interesse, saa maa det være Amtsraadet, og efter min Overbevisning vil man hos Amtsraadet og i Amtsraadserklæringen finde den bedste Veiledning til, hvad der er i Beboernes Interesse, i alt Fald en langt bedre Veiledning end den, som et blot individuelt Skjøn kan give.

Den anden Grund, hvorfor jeg fastholder Bevarelsen af Kronborg Amtstue, er den, at det efter min Mening — og derom har jeg ikke været ene, thi den ærede Ordfører anførte jo udtrykkeligt, at ogsaa foregaaende Finansministre have næret den samme Anskuelse — vilde være uforvarsligt i den Grad at ophobe Forretninger paa Frederiksborg Amtstue, som Tilfældet vilde blive, naar Kronborg Amtstue blev nedlagt. Jeg kan ikke være enig med den ærede Ordfører for Forslags-